

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	<i>I Mededelingen</i>	
	Commissie	
98/C 171/01	ECU.....	1
98/C 171/02	Mededeling betreffende standaard distributieovereenkomsten (Zaak nr. IV/37.067 — Belgacom) ⁽¹⁾	2
98/C 171/03	Voorafgaande aanmelding van een concentratie (Zaak nr. IV/M.1165 — Luft-hansa/Menzies/LCC) ⁽¹⁾	3
98/C 171/04	Steunmaatregelen van de staten — Duitsland ⁽¹⁾	4
	<i>II Voorbereidende besluiten</i>	
	Commissie	
98/C 171/05	Voorstel voor een besluit van de Raad betreffende het sluiten van de overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Raad van Europa voor de instelling, overeenkomstig artikel 7, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1035/97 van de Raad van 2 juni 1997 houdende oprichting van een Europees Waarnemingscentrum voor racisme en vreemdelingenhaat, van een nauwe samenwerking tussen het Waarnemingscentrum en de Raad van Europa.....	10
98/C 171/06	Gewijzigd voorstel voor een Verordening (EG) van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 3330/91 van de Raad betreffende de statistieken van het goederenverkeer tussen de lidstaten (Intrastat) ⁽¹⁾	12

Nummer

Inhoud (vervolg)

Bladzijde

III *Bekendmakingen*

Raad

Commissie

Europees Parlement

98/C 171/07

Mededeling betreffende de organisatie van algemene vergelijkende onderzoeken . . . 14

Commissie

98/C 171/08

Media II — Ontwikkeling en distributie (1996-2000) — Uitvoering van het programma ter aanmoediging van de ontwikkeling en distributie van Europese audiovisuele werken — Aankondiging van oproep tot het indienen van voorstellen 7/98 — Steun voor de ontwikkeling van multimediatekstprojecten (*) 15

(*) Voor de EER relevante tekst

I

(Mededelingen)

COMMISSIE

ECU (*)

4 juni 1998

(98/C 171/01)

Bedrag in nationale valuta voor één eenheid:

Belgische en Luxemburgse frank	40,6249	Finse mark	5,98519
Deense kroon	7,50123	Zweedse kroon	8,63144
Duitse mark	1,96945	Pond sterling	0,675785
Griekse drachme	334,906	US-dollar	1,11187
Peseta	167,247	Canadese dollar	1,61866
Franse frank	6,60417	Yen	153,827
Iers pond	0,780697	Zwitserse frank	1,63945
Lire	1940,05	Noorse kroon	8,29454
Gulden	2,21985	IJslandse kroon	78,7982
Oostenrijkse schilling	13,8583	Australische dollar	1,82124
Escudo	201,693	Nieuw-Zeelandse dollar	2,12391
		Zuid-Afrikaanse rand	5,69221

De Commissie heeft een telexdienst met automatisch antwoordmechanisme in gebruik genomen die elke gebruiker, op diens aanvraag per telex, de omwisselingskoers in de voornaamste valuta geeft.

Deze dienst functioneert elke dag van 15.30 uur tot de volgende dag 13.00 uur.

De gebruiker dient als volgt te handelen:

- telex nr. 23789 te Brussel kiezen;
- zijn eigen telexadres geven;
- de code „cccc” vormen die het automatisch antwoordmechanisme in werking stelt en hem de omwisselingskoersen van de ECU per telex geeft;
- de mededeling niet onderbreken vóór het einde van de boodschap dat aangegeven wordt door het teken „ffff”.

Noot: De Commissie heeft telekopieerapparaten met automatische beantwoorder (nr. 296 10 97 en nr. 296 60 11) die dagelijkse gegevens betreffende de berekening van de landbouwomrekeningskoersen verstrekken.

(*) Verordening (EEG) nr. 3180/78 van de Raad van 18 december 1978 (PB L 379 van 30.12.1978, blz. 1), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1971/89 (PB L 189 van 4.7.1989, blz. 1).

Besluit 80/1184/EEG van de Raad van 18 december 1980 (Overeenkomst van Lomé) (PB L 349 van 23.12.1980, blz. 34).

Beschikking nr. 3334/80/EGKS van de Commissie van 19 december 1980 (PB L 349 van 23.12.1980, blz. 27).

Financieel Reglement van 16 december 1980 voor de toepassing van de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen (PB L 345 van 20.12.1980, blz. 23).

Verordening (EEG) nr. 3308/80 van de Raad van 16 december 1980 (PB L 345 van 20.12.1980, blz. 1).

Beschikking van de Raad van Gouverneurs van de Europese Investeringsbank van 13 mei 1981 (PB L 311 van 30.10.1981, blz. 1).

Mededeling betreffende standaard distributieovereenkomsten**(Zaak nr. IV/37.067 — Belgacom)**

(98/C 171/02)

(Voor de EER relevante tekst)

1. Op 21 mei 1998 ontving de Commissie, overeenkomstig de artikelen 2 en 4 van Verordening nr. 17 van de Raad ⁽¹⁾, een bekendmaking van standaard distributieovereenkomsten die Belgacom, de gevestigde Belgische telecommunicatie-exploitant, voornemens is te gebruiken voor de distributie van telefoondiensten en -apparatuur in België.
2. De aangemelde standaard agentuurovereenkomsten bevatten een niet-concurrentiebeding, terwijl agenten die ook optreden als wederverkopers van de apparatuur, gebonden zijn aan zowel een niet-concurrentiebeding als een exclusieve afnameverplichting. De aangemelde overeenkomsten worden afgesloten voor de duur van drie jaar en kunnen maximaal worden verlengd met één periode van twee jaar.
3. Na een eerste onderzoek is de Commissie tot de slotsom gekomen dat de aangemelde overeenkomsten binnen de werkingssfeer van Verordening nr. 17 kunnen vallen.
4. De Commissie verzoekt belanghebbende derden haar hun eventuele opmerkingen ten aanzien van bovengenoemde overeenkomsten med te delen.
5. Deze opmerkingen dienen uiterlijk binnen 20 dagen na dagtekening van deze mededeling bij de Commissie binnen te komen. Zij kunnen per fax ((32-2) 296 70 81) of per post, onder vermelding van referentie IV/37.067 — Belgacom, aan onderstaand adres worden toegezonden:

Europese Commissie
Directoraat-generaal Concurrentie (DG IV)
Directoraat C
Kamer 3/100
Kortenberglaan 150
B-1040 Brussel.

e-mail: Laurence.de-Wit@dg.cec.be
Internet GD IV: <http://europa.eu.int/en/comm/dg04/dg4home.htm>

⁽¹⁾ PB 13 van 21.2.1962, blz. 204/62.

Voorafgaande aanmelding van een concentratie
(Zaak nr. IV/M.1165 — Lufthansa/Menzies/LCC)

(98/C 171/03)

(Voor de EER relevante tekst)

1. Op 27 mei 1998 ontving de Commissie een aanmelding van een beoogde concentratie in de zin van artikel 4 van Verordening (EEG) nr. 4064/89 van de Raad ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1310/97 ⁽²⁾, waarin is medegedeeld dat de ondernemingen Lufthansa Airport and Ground Services GmbH, die onder zeggenschap staat van Deutsche Lufthansa AG, en de onderneming Menzies Transport Services Ltd, die onder zeggenschap staat van John Menzies plc., in de zin van artikel 3, lid 1, onder b), van de genoemde verordening gezamenlijk zeggenschap verkrijgen over The London Cargo Center Ltd, door de aankoop van aandelen en kapitaal.
2. De bedrijfswerkzaamheden van de desbetreffende ondernemingen zijn:
  - Lufthansa Airport and Ground Services GmbH: passagier- en vliegtuig afhandelingsdiensten
  - Menzies Transport Services Ltd: verlading van vracht, diensten in verband met lucht- en wegtransport van goederen
  - The London Cargo Center Ltd: vracht afhandeling op de drie Londense vliegvelden Heathrow, Gatwick en Stansted („London Airport System”).
3. Op grond van een voorlopig onderzoek is de Commissie van oordeel dat de aangemelde concentratie binnen het toepassingsgebied van Verordening (EEG) nr. 4064/89 kan vallen. Ten aanzien van dit punt wordt de definitieve beslissing echter nog aangehouden.
4. De Commissie verzoekt belanghebbende derden haar hun eventuele opmerkingen ten aanzien van de voorgenomen concentratie kenbaar te maken.

Deze opmerkingen moeten de Commissie uiterlijk tien dagen na dagtekening van deze bekendmaking hebben bereikt. Zij kunnen per fax ((32-2) 296 43 01 of 296 72 44) of per post, onder vermelding van referentie IV/M.1165 — Lufthansa/Menzies/LCC, aan onderstaand adres worden toegezonden:

Europese Commissie
Directoraat-generaal Concurrentie (DG IV)
Directoraat B — Task Force Fusiecontrole
Kortenberglaan 150
B-1040 Brussel.

⁽¹⁾ PB L 395 van 30.12.1989, blz. 1. Verordening gerectificeerd in PB L 257 van 21.9.1990, blz. 13.

⁽²⁾ PB L 180 van 9.7.1997, blz. 1. Verordening gerectificeerd in PB L 40 van 13.2.1998, blz. 17.

STEUNMAATREGELEN VAN DE STATEN

DUITSLAND

(98/C 171/04)

(Voor de EER relevante tekst)

*(Artikelen 92 tot en met 94 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap)***Mededeling van de Commissie overeenkomstig artikel 93, lid 2, van het EG-Verdrag aan de overige lidstaten en andere belanghebbenden betreffende de niet-aanvaarding door Duitsland van de voorgestelde dienstige maatregel in verband met de multisectorale kaderregeling betreffende regionale steun voor grote investeringsprojecten**

Bij onderstaand schrijven heeft de Commissie de Duitse regering in kennis gesteld van haar besluit de procedure van artikel 93, lid 2 in te leiden:

„De Commissie werkte meerdere jaren aan de formulering van nieuwe voorschriften inzake het toezicht op regionale steun voor grote investeringsprojecten. Het voorstellen van de Commissie om inzake het toezicht op staatssteun voor dergelijke investeringsprojecten een horizontale aanpak vast te stellen, werd voor het eerst aangekondigd in haar mededeling aan de Raad, het Europees Parlement, het Economisch en Sociaal comité en het Comité van de Regio's, met de titel: „Het beleid inzake het concurrentievermogen van de Europese Unie op industriegebied” ⁽¹⁾. Vervolgens werd in de resolutie van de Raad van 23 november 1994 betreffende de versterking van het concurrentievermogen van de communautaire industrie uitdrukkelijk gesproken over de noodzaak om een horizontale benadering in overweging te nemen.

Over de bepalingen van een nieuwe kaderregeling werden geregeld gesprekken gevoerd tussen de Commissie en de lidstaten. Op basis van deze besprekingen presenteerde de Commissie haar herziene voorschriften als multisectorale kaderregeling betreffende het toezicht op regionale steun voor grote investeringsprojecten ter gelegenheid van de multilaterale vergadering van nationale deskundigen op het gebied van staatssteun die op 15 januari 1997 in Brussel werd gehouden. Na die vergadering, waar een ruime meerderheid van de lidstaten gunstig reageerde op het herziene voorstel van de Commissie, pleegde de Commissie met de lidstaten overleg over de technische details van het voorstel bij schrijven van 25 februari 1997 en had zij een aantal bilaterale besprekingen met lidstaten, waaronder Duitsland. De invoering van de multisectorale kaderregeling vormde ook een bijzondere prioriteit in het „Actieprogramma voor de Interne Markt” van de Commissie dat door de Europese Raad op zijn zitting van 16 en 17 juni in Amsterdam werd toegejuicht.

Bij schrijven van 5 maart 1998 stelde de Commissie alle lidstaten in kennis van haar besluit van 16 december

1997 om de invoering van een nieuwe communautaire kaderregeling betreffende regionale steun voor grote investeringsprojecten voor te stellen, in de vorm van een dienstige maatregel in de zin van artikel 93, lid 1, van het EG-Verdrag. De Commissie verzocht de lidstaten binnen 20 werkdagen hun instemming te betuigen met de invoering van de multisectorale kaderregeling in zoverre het de aanmeldingsprocedure betrof. In dat schrijven werd erop gewezen dat, indien een lidstaat niet binnen deze termijn zijn instemming betuigde, de Commissie desnoods meteen de procedure van artikel 93, lid 2, van het EG-Verdrag zou inleiden ten aanzien van alle in de betrokken lidstaat van kracht zijnde regelingen in het kader waarvan steun zou kunnen worden verleend die onder de nieuwe maatregelen valt.

Volgens de kaderregeling moeten de lidstaten elk voorstellen om regionale investeringssteun ⁽²⁾ toe te kennen, die binnen het toepassingsgebied van een goedgekeurde regeling valt ⁽³⁾, overeenkomstig artikel 93, lid 3, van het EG-Verdrag aanmelden indien aan één van de volgende twee criteria is voldaan:

- i) de totale kosten van het project bedragen ten minste 50 miljoen ECU ⁽⁴⁾ en de gecumuleerde steunintensiteit ⁽⁵⁾, uitgedrukt in percenten van de vóór steun in aanmerking komende investeringskosten, bedraagt ten minste 50 % van het regionale steunplafond voor grote ondernemingen in het betrokken gebied, en de steun per gecreëerde of behouden arbeidsplaats bedraagt ten minste 40 000 ECU ⁽⁶⁾ of
- ii) de totale steun bedraagt ten minste 50 miljoen ECU.

⁽²⁾ Regionale investeringssteun die uitsluitend wordt toegekend met het oog op het scheppen van arbeidsplaatsen zoals omschreven in de communautaire richtsnoeren inzake regionale steunmaatregelen, valt niet onder deze kaderregeling.

⁽³⁾ Het aanmeldingsvereiste is natuurlijk ook van toepassing op voornemens om ad-hocsteun te verlenen.

⁽⁴⁾ 15 miljoen ECU indien het gaat om een project in de textiel- en kledingindustrie.

⁽⁵⁾ Met inbegrip van cofinanciering door de Structuurfondsen.

⁽⁶⁾ 30 000 ECU voor projecten in de textiel- en kledingindustrie.

⁽¹⁾ COM(94) 319 def.

Veertien lidstaten hebben schriftelijk hun instemming bevestigd met de invoering van de multisectorale kaderregeling. Daarnaast heeft uw regering bij schrijven van 31 maart 1998 de Commissie medegedeeld dat zij niet instemde met de invoering van de regeling. De argumenten uit dat schrijven worden hieronder nader uiteengezet en beoordeeld.

1. In het algemeen verklaart uw regering dat zij nog steeds de doelstelling van de Commissie steunt om de regelgeving voor specifieke sectoren te vervangen door een horizontale benadering. Uw regering heeft echter een aantal ernstige bezwaren tegen de bewoording van de multisectorale kaderregeling die zij voordien reeds aan de Commissie uiteenzette, maar waarmee deze laatste geen rekening heeft gehouden.

De Commissie wijst erop dat zij in 1997 aanzienlijke inspanningen heeft geleverd om rekening te houden met het Duitse voorbehoud over de ontwerp-tekst van de kaderregeling, ook al antwoordde Duitsland niet schriftelijk op het schrijven van de Commissie van 25 februari 1997 waarbij alle lidstaten werd verzocht hun opmerkingen over specifieke onderdelen van de tekst kenbaar te maken. Vervolgens hebben tussen de Commissie en uw autoriteiten diverse bilaterale besprekingen plaatsgevonden die ertoe leidden dat de Commissie bepaalde wijzigingen aanbracht in de ontwerp-tekst. Een van deze bilaterale contacten was de bijeenkomst van 15 juli 1997, waarna correspondentie werd gevoerd (brieven van de Commissie van 28 juli 1997 en 15 december 1997, en een brief van uw autoriteiten aan de Commissie, d.d. 24 november 1997).

Tijdens deze bilaterale en multilaterale discussies, en rekening houdend met de compromissen die de meeste, zonet alle lidstaten moesten sluiten om tot een consensus te komen, heeft de Commissie duidelijk gemaakt dat de multisectorale kaderregeling zou gelden voor een initiële proefperiode van drie jaar. Vóór het einde van de proefperiode zou de Commissie het nut en de werkingssfeer van de kaderregeling grondig onderzoeken, waarbij onder meer zou worden nagegaan of deze dient te worden verlengd, herzien of afgeschaft.

2. Volgens uw autoriteiten kunnen de drie beoordelingscriteria en de daarmee verband houdende berekeningsformule ertoe leiden dat de beschikking van de Commissie in individuele zaken onvoorspelbaar is en dat investeerders niet de nodige rechtszekerheid hebben.

De Commissie is daarentegen van oordeel dat de multisectorale kaderregeling voldoende voorspelbaarheid biedt door de toepassing van drie duidelijk omschreven, kwantificeerbare beoordelingscriteria. Aangezien de gegadigden voor steun hun sectoren en subsectoren en hun relatieve positie daarbinnen grondig kennen, is de Commissie ervan overtuigd dat zij normaliter in staat moeten zijn om met redelijke precisie te voorspellen wat de uitkomst zal zijn van de toepassing door de Commissie van het concurrentiecriteria. Wat het aantal uit een project voortkomende directe en indirecte banen betreft — hetgeen van belang is voor de toepassing van het tweede en derde beoordelingscriterium (de verhouding kapitaal/arbeid en het regionale effect) —, accepteert de Commissie dat de juistheid van de bij de aanmelding verstrekte cijfers slechts kan worden nagegaan door toezicht achteraf. Daarbij kan rekening worden gehouden met de uitkomst van de bij aanmelding gehanteerde hypothesen die achteraf niet realistisch blijken te zijn. Begunstigde ondernemingen moeten zich bij de aanmelding bewust zijn van de mogelijke consequenties van een dergelijk toezicht. Aangezien de factoren op een reeks waarden zijn gebaseerd, dient er wel op gewezen te worden dat er in de praktijk een zekere marge zal zijn waarbinnen het aantal daadwerkelijk geschapen arbeidsplaatsen kan verschillen van het aangemelde aantal, zonder dat dit bij het toezicht achteraf aanleiding geeft tot een verlaging van het toegestane steunpeil.

De Commissie is daarom van mening dat de multisectorale kaderregeling voldoende voorspelbaarheid en rechtszekerheid biedt. Terzelfder tijd dient in gedachte te worden gehouden dat, zoals door het Hof van Justitie werd bevestigd⁽⁷⁾, de Commissie over een beoordelingsmarge beschikt voor de toepassing van artikel 93, lid 3, van het EG-Verdrag.

3. Uw autoriteiten beweren dat de drie criteria die de Commissie voor het toetsen van individuele zaken voorstelde, ertoe zouden leiden dat de commissie zich mengt in de beoordeling op haar merites van de ondersteuning van een bepaald steunvoornemen, temeer daar de Commissie zich het recht voorbehoudt te verzoeken om nadere gegevens omtrent de levensvatbaarheid van een project. Uw autoriteiten vragen zich af of dit soort beoordeling voor het toezicht op overheidssteun vereist is en of hiermee de bevoegdheidsverdeling tussen de Europese Commissie en de lidstaten wordt gerespecteerd.

De Commissie herhaalt dat, zoals in punt 1.5 van de kaderregeling gesteld is, het niet haar bedoeling is zich onnodig te bemoeien met de beoordelingsbe-

⁽⁷⁾ Zie bv. zaak C-225/91, Matra/Commissie.

voegdheid van de lidstaten op het gebied van het regionale beleid. Zij zoekt evenmin afbreuk te doen aan de toepassing van de bepalingen van artikel 92, lid 3, onder a) en c), van het EG-Verdrag, die erop gericht zijn ondernemingen ertoe aan te moedigen in probleemgebieden te investeren, ondanks de structurele handicaps waarmee zij daar worden geconfronteerd. Integendeel, het is de bedoeling de werkingssfeer van de nieuwe regels strikt te beperken tot die grootschalige, vaak kapitaalintensieve projecten welke ernstige gevolgen kunnen hebben voor elders in de EER gevestigde concurrenten die geen steun ontvangen, en om een kritischer onderzoek in te stellen naar het voorgenomen steunniveau voor die projecten welke in de betrokken regio direct noch indirect een merkbaar effect hebben inzake bevordering van de werkgelegenheid, wat een belangrijke doelstelling van het regionaal beleid is. Door ten aanzien van steun voor het scheppen van arbeidsplaatsen een evenwicht te helpen herstellen is de kaderregeling volledig in overeenstemming met de conclusies van de op 20 en 21 november 1997 te Luxemburg gehouden Topconferentie over de werkgelegenheid. In de grote meerderheid van de gevallen blijven de lidstaten vrij om over de steunintensiteit te beslissen, onder de voorwaarden van de goedgekeurde regionale steunregelingen. De Commissie is van oordeel dat het voor de goede werking van de interne markt van vitaal belang is dat streng toezicht wordt uitgeoefend op overheidssteun voor dit soort projecten. Het Vijfde overzicht inzake de steunmaatregelen in de periode 1992-1994⁽⁸⁾ waaruit blijkt dat er geen algemene daling van de steun is, heeft de behoefte aan concrete maatregelen onderstreept.

Wat de beoordeling van de mogelijke levensvatbaarheid van een project betreft, benadrukt de Commissie dat zij niet voornemens is het onderzoek van dit aspect op zich te nemen. Integendeel, in de kaderregeling wordt in punt 3.1 uitdrukkelijk gesteld dat „de vraag naar de levensvatbaarheid van een individueel project moet worden beantwoord door de lidstaten zelf”. Ook al verwacht de Commissie niet dat zij de lidstaten over dit punt om informatie zal moeten verzoeken, toch is zij van oordeel dat er zich bepaalde omstandigheden kunnen voordoen waarin deze informatie, die gemakkelijk beschikbaar zou moeten zijn, de beoordeling van een zaak kan vergemakkelijken.

4. Uw autoriteiten beweren dat de eventuele verlaging van de toegestane steunintensiteit — het regionale steunplafond — met maximaal 85 % tot gevolg zou hebben dat er geen voldoende stimulans meer zou zijn om bedrijven aan te trekken in steungebieden, zodat de steun gewoonweg zou worden toegekend aan die

bedrijven welke in die regio's zouden hebben geïnvesteerd, ongeacht de kans op steunverlening. Bijgevolg kan de kaderregeling niet alleen tot een vermindering van de steun leiden, maar in feite ook verhinderen dat stimulansen worden gegeven aan grote projecten in structureel zwakke regio's. Volgens uw autoriteiten zou, gezien de steun die deze regio's verdienen, een dergelijke benadering ongerechtvaardigd zijn, omdat een minimale investeringsstimulans noodzakelijk is.

In de eerste plaats wijst de Commissie erop dat uw autoriteiten niet zeggen wat voor stimulansen als minimumniveau moet gelden. De Commissie beklemtoont dat de kaderregeling niet erop gericht is steun voor projecten die binnen de toepassing van de kaderregeling vallen, te verbieden, maar wel buitensporig hoge steun in een kleine minderheid van gevallen van regionale steunverlening te voorkomen. Er dient te worden herhaald dat de toepassing van de kaderregeling niet a priori ertoe leidt dat in alle, of zelfs in de meeste gevallen de toegestane steunintensiteit wordt verlaagd tot onder het regionale steunplafond. Zelfs in die gevallen waarin de Commissie kan verwachten dat de voorgestelde steunintensiteit beneden het regionale steunplafond daalt als gevolg van de toepassing van de eerste twee beoordelingscriteria samen of elk afzonderlijk — de verhouding kapitaal/arbeid en de concurrentie —, is er toch nog een verhoging mogelijk door het derde criterium — het regionale effect —, hetgeen zou betekenen dat de reducties op grond van de eerste twee criteria minstens ten dele zouden worden ongedaan gemaakt. Tenslotte, is het door uw autoriteiten aangehaalde hypothetische geval van een vermindering met 85 % van de toegestane steunintensiteit een extreem voorbeeld. Dit zou betekenen dat het gaat om een project waarin per arbeidsplaats minstens 1 miljoen ECU zou worden geïnvesteerd, waarbij de steunverlening zou leiden tot een capaciteitsuitbreiding in een sector die te kampen heeft met ernstige structurele overcapaciteit en/of een absolute daling van de vraag en dat — in verhouding tot de rechtstreeks geschapen arbeidsplaatsen — in het betrokken steungebied weinig indirecte arbeidsplaatsen schept. Zelfs in dergelijke omstandigheden zou het toegestane steunbedrag in absolute cijfers waarschijnlijk aanzienlijk zijn, gelet op de omvang van de projecten die onder de kaderregeling vallen.

5. Volgens uw autoriteiten zou de toepassing van het „verhouding kapitaal/arbeid”-criterium kunnen leiden tot een vermindering met maximaal 60 % van het oorspronkelijke bedrag, waardoor kapitaalintensieve investeringen worden gediscrimineerd ten opzichte van arbeidsintensieve investeringen en arbeidsintensieve economische structuren in stand kunnen worden gehouden die niet voldoende concurrerend zijn. Een en ander zou neerkomen op een verstoring van het concurrentievermogen van Europese ondernemingen.

⁽⁸⁾ COM(97) 170 def. van 16.4.1997.

De Commissie verwerpt dit argument. Omdat regionale steun gewoonlijk in de vorm van kapitaalsubsidies wordt verleend, bestaat er een duidelijke tendens om voor kapitaalintensieve projecten locaties in steungebieden te kiezen. Hoewel dit een positieve ontwikkeling is, draagt dergelijk beleid niet noodzakelijk bij tot het scheppen van een groot aantal arbeidsplaatsen in achtergebleven regio's, hetgeen een belangrijke doelstelling van het regionaal beleid is. De toepassing van het „verhouding kapitaal/arbeid”-criterium zal enkel die projecten treffen waarbij — in dalende orde — het niveau van de voorgenomen steun per nieuwe of behouden arbeidsplaats zeer hoog is (meer dan 200 000 ECU). Wat het door uw autoriteiten aangehaalde hypothetische voorbeeld betreft, zou een vermindering tot 40 % van het regionale plafond enkel projecten treffen waar de steun per nieuwe of behouden arbeidsplaats minstens 1 miljoen ECU bedraagt. Bovendien kan, zoals reeds gezegd is, een vermindering opgrond van het „regionaal effect”-criterium worden verlicht of ongedaan gemaakt door de toepassing van het „verhouding kapitaal/arbeid”-criterium, nl. wanneer de voorspelde indirecte nieuwe arbeidsplaatsen significant zijn ten opzichte van de directe arbeidsplaatsen. In de kaderregeling worden aan ondernemers alle besluiten overgelaten inzake de voor hun investering passende structuur en personeelsbezetting. Het is niet de bedoeling onvoldoende concurrerende activiteiten in stand te houden, in tegenstelling tot wat uw autoriteiten — zonder enig bewijs terzake — aannemen.

6. Uw autoriteiten stellen dat bij de omschrijving van concurrentiecriterium geen rekening werd gehouden met het vraagstuk van de „relevante markt” en dat geen onderscheid wordt gemaakt tussen de algemene marktsituatie en de bijzondere ontwikkeling van specifieke marktsegmenten (niches). Dit doet twijfel rijzen ten aanzien van de vereiste voorspelbaarheid en fetelijke justheid van de beschikking van de Commissie. Zelfs investeringsprojecten, die innoverende elementen bevatten en op lange termijn het concurrentievermogen van de onderneming en van Europa als vestigingsplaats voor ondernemingen (Standort Europa) veilig stellen, zullen rekening moeten houden met een aanzienlijke vermindering van de steunintensiteit bij twijfel over een capaciteitsuitbreiding of een krimpende markt.

De Commissie kan het met deze argumenten niet eens zijn. In de eerste plaats wordt bij het concurrentiecriterium niet in hoofdzaak uitgegaan van de „relevante markt”, maar van de relevante sector of subsector. Dit stemt overeen met het vaste beleid van de Commissie om — in tegenstelling tot andere takken van het mededingingsbeleid — bij de beoordeling van gevallen van overheidssteun de aandacht eerder te laten gaan naar de begunstigde en de bedrijfstak waarin deze ondernemingen actief zijn, dan naar de vaststelling van

de concurrentiedruk waarmee de producten van de begunstigde te maken heeft. Dit beleid wordt bevestigd door de bekendmaking van de Commissie inzake de bepaling van de relevante markt voor het gemeenschappelijke mededingingsrecht (*) (voetnoot 1). Wat de in aanmerking te nemen sector betreft, wordt in de kaderregeling (in het onderdeel „definities”) verklaard dat deze in de laagst ogelijke afdeling van de NACE-indeling zal worden vastgesteld.

In het onderdeel „definities” van de kaderregeling wordt gesteld dat de voor de vaststelling van het marktaandeel relevante productmarkt de producten omvat waarop het investeringsproject betrekking heeft, alsmede waar passend die welke als substituten daarvoor worden beschouwd, hetzij door de consument, hetzij door de producent. De relevante geografische markt omvat in de regel de EER of, indien dit niet het geval is, een wezenlijk deel ervan.

Wat betreft projecten die worden opgezet door ondernemingen die voor het (de) betrokken product(en) een marktaandeel van meer dan 40 % bezitten, wordt in punt 3.6 van de kaderregeling uitdrukkelijk bepaald dat op de algemene regel die de toegestane steunintensiteit verlaagt, uitzonderingen mogelijk zijn, „bijvoorbeeld indien de onderneming door reële innovatie een nieuwe productmarkt creëert”.

Over de vraag of er al dan niet sprake is van een krimpende markt, wordt in de kaderregeling, eveneens in het onderdeel „definities”, bepaald dat deze beoordeling plaatsvindt op grond van de gemiddelde jaarlijkse groei gedurende de voorbije vijf jaren van het schijnbaar verbruik van het (de) betrokken product(en) ten opzichte van het jaargemiddelde van de EER-fabrieksruimte als geheel. Er zou geen sprake zijn van een krimpende markt indien er een sterk stijgende tendens is in het relatieve groeipercentage van de vraag naar het (de) product(en).

7. Volgens uw autoriteiten kan de toepassing van het „regionaal effect”-criterium in conflict komen met de werking van de vrije concurrentie in de Gemeenschap, omdat investeerders zullen zoeken naar leveranciers/afnemers waar dat voor hen commercieel het meest verantwoord is. Wanneer een onderneming die wil investeren, haar leveranciers/afnemers zoekt op basis van de omvang van de beschikbare steun, zal dit in het algemeen leiden tot een verkeerde middelenalloca-

(*) PB C 372 van 9.12.1997, blz. 5.

tie. Uw autoriteiten betwijfelen ook of een onderneming vooraf al kan aangeven met welke leveranciers/afnemers zij zal werken en hoeveel arbeidsplaatsen een project kan opleveren. Een investeringsproject is geen statische activiteit, maar speelt in op de veranderende omstandigheden op de markt. Ten slotte kan de bevordering van de regionale ontwikkeling doordat exportgerichte bedrijven via steunmaatregelen gestimuleerd worden zich in een steungebied te vestigen, door deze beoordelingsfactor worden gecompenseerd.

Volgens de Commissie kan de schepping van arbeidsplaatsen gebruikt worden als een indicator van de bijdrage van het project tot de ontwikkeling van de regio. Zoals reeds gezegd werd, strookt deze benadering, volledig met de conclusies van de op 20 en 21 november 1997 te Luxemburg gehouden Topconferentie over de werkgelegenheid, waarop verklaard werd dat „de Europese Raad van mening is dat moet worden aangestuurd op steunregelingen die de economische efficiëntie en de werkgelegenheid bevorderen, zonder dat deze evenwel tot concurrentievervalsing leiden”. De Commissie gaat ermee akkoord dat het niet noodzakelijk mogelijk is om bij een project vooraf de precieze effecten vast te stellen inzake directe en indirecte schepping van arbeidsplaatsen. Vooral om deze reden bevat de kaderregeling specifieke bepalingen inzake toezicht achteraf, om de tenuitvoerlegging van het project te toetsen aan de ramingen die werden opgesteld bij de aanmelding van het project.

De Commissie is het ermee eens dat ondernemingen natuurlijk leveranciers/afnemers zullen zoeken waar dit voor hen commercieel het meest verantwoord is. De kaderregeling is niet bedoeld, en de Commissie gelooft ook niet dat dit het geval zal zijn, om ondernemingen in dit opzicht te beïnvloeden. Benadrukt moet worden dat op grond van deze beoordelingsfactor geen verlagingen van de steun zullen plaatsvinden (hetgeen bij de twee overige factoren wel het geval kan zijn) omdat deze factor minstens de waarde 1 heeft. Dit voorkomt dat door deze factor het beleid wordt doorkruist om exportgerichte bedrijven te stimuleren zich in een steungebied te vestigen. Daarnaast is de Commissie van mening dat het redelijk is om een verhoging toe te kennen aan die projecten welke in de betrokken steungebieden een relatief hoog aantal indirecte arbeidsplaatsen genereren.

8. Uw autoriteiten betwijfelen of de Commissie de termijn zal naleven van twee maanden voor het initiële onderzoek en vier maanden voor de procedure van artikel 93, lid 2. Zelfs een periode van zes maanden kan een investeerder afschrikken omdat hij niet in staat is het steunpeil te berekenen dat waarschijnlijk

wordt toegestaan. Bovendien zouden de door de kaderregeling opgelegde informatieverplichtingen aanzienlijke administratieve besommingen meebrengen.

Voorheen heeft de Commissie aan uw autoriteiten verklaard dat het ook haar bezorgdheid is dat de toepassing van de kaderregeling geen afschrikkingseffect voor grote investeringen mag hebben. Precies daarom doet de Commissie de vaste toezegging om voor de beoordeling van de aangemelde gevallen waarop deze kaderregeling van toepassing is, de gestelde termijnen strikt na te leven, nl. twee maanden voor de eerste beoordeling en nog eens vier maanden ingeval de Commissie de procedure van artikel 93, lid 2, moet inleiden. Deze termijnen betekenen een aanzienlijke uitdaging voor de Commissie, die zij echter wil aannemen. Om voorts aan de bezorgdheid van uw autoriteiten tegemoet te komen, is in de kaderregeling bepaald dat de Commissie bij onvolledige aanmeldingen binnen tien werkdagen een verzoek om bijkomende inlichtingen tot de lidstaat zal richten.

Wat de administratieve besommingen betreft, herhaalt de Commissie dat deze kaderregeling zo is opgevat dat zij — door de vaststelling van de aanmeldingsdrempels op een hoog niveau — ieder jaar op slechts een beperkt aantal projecten van toepassing is die door hun omvang bijzondere bezwaren doen rijzen vanuit het oogpunt van concurrentiedistorsie. Dit strookt volledig met het — door de lidstaten gesteunde — beleid van de Commissie om de middelen te concentreren op de belangrijkste zaken. Om misverstand over de door de Commissie vereiste informatie zoveel mogelijk te voorkomen en om de besluitvorming te versnellen, bevat de kaderregeling als bijlage ook een gedetailleerd standaardformulier voor aanmelding.

Conclusie

Uw autoriteiten besluiten hun schrijven van 31 maart 1998 met de verklaring dat zij de nieuwe kaderregeling niet kunnen aanvaarden.

Het aanmeldingsvereiste uit de multisectorale kaderregeling is een dienstige maatregel in de zin van artikel 93, lid 1, van het EG-Verdrag. Gelet op het bovenstaande, is de Commissie van oordeel dat er voor haar geen rechtvaardiging is om de bij schrijven van 5 maart 1998 aan

de lidstaten voorgestelde dienstige maatregel aan te passen.

Veertien lidstaten hebben het aanmeldingsvereiste uit de multisectorale kaderregeling onvoorwaardelijk aanvaard. Duitsland is dus de enige lidstaat die de kaderregeling niet heeft goedgekeurd. Bijgevolg moet de Commissie, om de kaderregeling te kunnen toepassen en een gelijke behandeling in de hele Gemeenschap te garanderen, de procedure van artikel 93, lid 2, inleiden ten aanzien van alle Duitse steunregelingen waarbij steun kan worden verleend die valt onder het aanmeldingsvereiste van de multisectorale kaderregeling betreffende regionale steun voor grote investeringsprojecten. Dit omvat alle goedgekeurde steunregelingen waarbij steun kan worden verleend tot een niveau dat beantwoordt aan één van beide aanmeldingsdrempels, alsmede steunregelingen waarbij door cumulatie met steun uit een andere steunregeling hetzelfde niveau kan worden bereikt: met name de belangrijkste Duitse regionale steunregeling — het 26ste kaderplan van de Gemeinschaftsaufgabe „Verbetering van de regionale economische structuren”⁽¹⁰⁾ — en de Investitionszulagengesetz (investeringspremiewet)⁽¹¹⁾, een fiscale steunregeling.

⁽¹⁰⁾ Steunmaatregelen van de staten N 123/97.

⁽¹¹⁾ Steunmaatregelen van de staten N 494/A/95.

In het kader van deze procedure verzoekt de Commissie uw regering haar eventuele opmerkingen, alsmede alle voor de beoordeling door de Commissie vereiste aanvullende informatie te doen toekomen binnen termijn van twee weken vanaf de ontvangst van dit schrijven.

De Commissie deelt uw regering bij dezen mede dat zij dit schrijven zal bekendmaken in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*, met het verzoek aan de overige lidstaten en andere belanghebbenden hun opmerkingen kenbaar te maken, alsmede in het EER-gedeelte van het Publicatieblad, met een soortgelijk verzoek om opmerkingen aan belanghebbenden in de EVA-landen.”

De Commissie nodigt de overige lidstaten en andere belanghebbenden uit hun opmerkingen over de betrokken steunmaatregelen kenbaar te maken door deze binnen twee weken vanaf de datum van deze bekendmaking toe te zenden aan het volgende adres:

Europese Commissie
Directoraat-generaal Concurrentie (DG IV)
Directoraat Overheidssteun
Wetstraat 200
B-1049 Brussel.
Fax: (32-2) 296 95 79.

Deze opmerkingen zullen ter kennis worden gebracht van de Duitse regering.

II

(Vorbereidende besluiten)

COMMISSIE

Voorstel voor een besluit van de Raad betreffende het sluiten van de overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Raad van Europa voor de instelling, overeenkomstig artikel 7, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1035/97 van de Raad van 2 juni 1997 houdende oprichting van een Europees Waarnemingscentrum voor racisme en vreemdelingenhaat, van een nauwe samenwerking tussen het Waarnemingscentrum en de Raad van Europa

(98/C 171/05)

COM(1998) 255 def. — 98/0143(CNS)

(Door de Commissie ingediend op 5 mei 1998)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1035/97 van de Raad van 2 juni 1997 houdende oprichting van een Europees Waarnemingscentrum voor racisme en vreemdelingenhaat, inzonderheid op artikel 7, lid 3, in combinatie met artikel 228, lid 2, eerste zin, en lid 3, eerste alinea, van het EG-Verdrag,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Overwegende dat de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Raad van Europa voor de instelling, overeenkomstig artikel 7, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1035/97, van een nauwe samenwerking tussen het Waarnemingscentrum en de Raad van Europa dient te worden goedgekeurd.

BESLUIT:

Artikel 1

De Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Raad van Europa, als bedoeld in artikel 7, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1035/97 van de Raad van 2 juni 1997 houdende oprichting van een Europees Waarnemingscentrum voor racisme en vreemdelingenhaat, wordt namens de Europese Gemeenschap goedgekeurd.

De tekst van de Overeenkomst is in de bijlage bij dit besluit opgenomen.

Artikel 2

De voorzitter van de Raad is gemachtigd de persoon aan te wijzen die bevoegd is deze overeenkomst te ondertekenen teneinde daardoor de Gemeenschap te binden.

ONTWERPOVEREENKOMST TUSSEN DE EUROPESE GEMEENSCHAP EN DE RAAD VAN EUROPA VOOR DE INSTELLING VAN EEN NAUWE SAMENWERKING TUSSEN HET WAARNEMINGSCENTRUM EN DE RAAD VAN EUROPA OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 7, LID 3, VAN VERORDENING (EG) NR. 1035/97 VAN DE RAAD VAN 2 JUNI 1997 HOUDENDE OP-RICHTING VAN EEN EUROPEES WAARNEMINGSCENTRUM VOOR RACISME EN VREEMDELINGENHAAT

DE EUROPESE GEMEENSCHAP EN DE RAAD VAN EUROPA,

Overwegende dat de Raad van de Europese Unie op 2 juni 1997 Verordening (EG) nr. 1035/97 houdende oprichting van een Europees Waarnemingscentrum voor racisme en vreemdelingenhaat (het Waarnemingscentrum) heeft vastgesteld;

Overwegende dat het doel van het Waarnemingscentrum erin bestaat de Gemeenschap en haar lidstaten objectieve, betrouwbare en vergelijkbare gegevens over de verschijnselen van racisme, vreemdelingenhaat en antisemitisme op Europees niveau te verstrekken;

Overwegende dat de Raad van Europa reeds over grote ervaring op dit gebied beschikt;

Overwegende dat het Waarnemingscentrum bij de uitoefening van zijn activiteiten rekening dient te houden met de reeds door de Raad van Europa uitgevoerde activiteiten en ervoor dient te zorgen dat het daaraan een meerwaarde toevoegt; dat het bijgevolg dienstig is dat nauwe banden worden gelegd tussen de Raad van Europa en met name de Europese commissie tegen racisme en onverdraagzaamheid (ECRI);

Overwegende dat het Waarnemingscentrum krachtens Verordening (EG) nr. 1035/97 zijn werkzaamheden dient te coördineren met die van de Raad van Europa, wat zijn werkprogramma betreft;

Overwegende dat het aan de Raad van Europa is om een onafhankelijke persoonlijkheid als lid van de raad van bestuur van het Waarnemingscentrum aan te wijzen,

ZIJN HET VOLGENDE OVEREENGEKOMEN:

I. Uitwisseling van informatie en gegevens

1. Er worden op regelmatige basis contacten gelegd tussen de directeur van het Europees Waarnemingscentrum voor racisme en vreemdelingenhaat (hierna „Waarnemingscentrum” genoemd) en het Secretariaat-generaal van de Raad van Europa, met name het secretariaat van de Europese commissie tegen racisme en onverdraagzaamheid (hierna „ECRI” genoemd), en wel op een geëigend niveau.
2. Het Waarnemingscentrum en de ECRI dragen er zorg voor dat de in het kader van hun activiteiten verzamelde informatie en gegevens wederzijds ter be-

schikking worden gesteld. Deze terbeschikkingstelling heeft geen betrekking op de gegevens en de respectievelijk door beide instanties uitgevoerde werkzaamheden van vertrouwelijke aard.

3. De wederzijds door het Waarnemingscentrum en de ECRI ter beschikking gestelde informatie en gegevens kunnen door elk van beide instanties bij de uitvoering van hun eigen werkzaamheden worden gebruikt.
4. Het Waarnemingscentrum en de ECRI zorgen op wederzijdse basis, via hun netwerken, voor de grootst mogelijke verspreiding van de resultaten van hun respectieve werkzaamheden.
5. Het Waarnemingscentrum en de ECRI zorgen voor de regelmatige uitwisseling van informatie over de voorgestelde, in uitvoering zijnde of voltooide activiteiten.

II. Samenwerking

6. Er vindt regelmatig overleg plaats tussen het Waarnemingscentrum en de ECRI om te zorgen voor een coördinatie van hun activiteiten, met name wat de opstelling van het werkprogramma van het Waarnemingscentrum betreft. Dit overleg is bedoeld om te zorgen voor de complementariteit van de respectieve programma's van beide organen en om zoveel mogelijk onnodig dubbel werk te voorkomen.
7. Op grond van dit overleg kan bovendien worden overeengekomen dat het Waarnemingscentrum en de ECRI gezamenlijke en/of aanvullende activiteiten over onderwerpen van gemeenschappelijke belang uitvoeren. Deze samenwerking beoogt de optimalisering van alle beschikbare middelen, met name wat de wetenschappelijke onderzoeksprojecten betreft.

III. Aanwijzing door de Raad van Europa van een persoonlijkheid in de raad van bestuur van het Waarnemingscentrum

8. De Secretaris-generaal van de Raad van Europa wijst onder de leden van de ECRI een onafhankelijke persoonlijkheid als lid van de raad van bestuur van het Waarnemingscentrum alsmede zijn plaatsvervanger aan.

Deze kwestie wordt behandeld in de context van de regelmatige contacten tussen de Europese Commissie en de Secretaris-generaal van de Raad van Europa.

Gewijzigd voorstel voor een Verordening (EG) van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 3330/91 van de Raad betreffende de statistieken van het goederenverkeer tussen de lidstaten (Intrastat) ⁽¹⁾

(98/C 171/06)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(1998) 270 def. — 97/0155(COD)

(Door de Commissie overeenkomstig artikel 189 A, lid 2 van het EG-Verdrag ingediend op 27 april 1998)

⁽¹⁾ PB C 203 van 3.7.1997, blz. 10.

DOOR DE COMMISSIE VOORGESTELDE TEKST

VOORGESTELDE WIJZIGINGEN

(Amendement 1)

Zesde overweging

Overwegende dat, ter beperking van de belasting in verband met de aangifte en om te zorgen voor een gelijke behandeling van de informatieplichtigen, de facultatieve gegevens moeten worden geschrapt; dat het land van oorsprong voor vele gebruikers evenwel bijzonder belangrijk is en dus moet worden gehandhaafd,

Overwegende dat, ter beperking van de belasting in verband met de aangifte voor de ondernemingen, in het bijzonder de KMO's, de wijze van vervoer, de leveringsvoorwaarden en de facultatieve gegevens moeten worden geschrapt voor ondernemingen die weinig handel drijven en de inzameling van deze informatie bij de overige ondernemingen moet worden beperkt rekening houdend met de behoeften van het land in kwestie;

(Amendement 2)

Artikel 1, Punt 4

Artikel 23, lid 2 (Verordening (EEG) nr. 3330/91)

2. De lidstaten mogen niet voorschrijven dat op de drager van de statistische informatie andere gegevens moeten worden vermeld dan die bedoeld in lid 1, met uitzondering van de volgende gegevens:

2. Teneinde het aantal KMO's dat verplicht is om gedetailleerde statistische gegevens te verstrekken, te beperken bepaalt de Commissie overeenkomstig artikel 30 van deze verordening een drempel waaronder de lidstaten niet mogen voorschrijven dat op de drager van de statistische informatie andere gegevens moeten worden vermeld dan die bedoeld in lid 1. Deze drempel wordt vastgesteld op het niveau dat de vergelijkbaarheid van de in de lidstaten verzamelde informatie nog garandeert. De Commissie kan daartoe van lidstaat tot lidstaat verschillende waarden vaststellen.

DOOR DE COMMISSIE VOORGESTELDE TEKST

- a) in de lidstaat van aankomst, het land van oorsprong;
- b) tot 31 december 1999, de leveringsvoorwaarden.

VOORGESTELDE WIJZIGINGEN

Behalve de in lid 1 bedoelde gegevens mogen de lidstaten enkel van informatieplichtingen waarvan de jaarlijkse waarde van de verzonden of ontvangen goederen hoger is dan deze drempel verlangen dat zij op de statistische informatiedrager de volgende gegevens vermelden:

- a) in de lidstaat van aankomst, het land van oorsprong,
  - b) tot 31 december 1999, de leveringsvoorwaarden,
  - c) in de lidstaat van verzending, de regio van oorsprong en in de lidstaat van aankomst, de regio van bestemming.
-

III

(Bekendmakingen)

RAAD

COMMISSIE

EUROPEES PARLEMENT

Mededeling betreffende de organisatie van algemene vergelijkende onderzoeken

(98/C 171/07)

Het Secretariaat-Generaal van de Raad, de Europese Commissie en het Europees Parlement organiseren het volgende algemeen vergelijkend onderzoek:

EUR/C/140: secretaresses voor de Engelse taal⁽¹⁾

De uiterste datum voor de indiening van sollicitaties is vastgesteld op **17 juli 1998**.

⁽¹⁾ PB C 171 A van 5.6.1998 (uitgave in de Engelse taal).

COMMISSIE

Media II — Ontwikkeling en distributie (1996-2000)

Uitvoering van het programma ter aanmoediging van de ontwikkeling en distributie van Europese audiovisuele werken

Aankondiging van oproep tot het indienen van voorstellen 7/98

Steun voor de ontwikkeling van multimediaprojecten

(98/C 171/08)

(Voor de EER relevante tekst)

1. Inleiding

Onderhavige oproep tot het indienen van voorstellen is gebaseerd op het besluit van de Raad inzake de uitvoering van een programma voor de ontwikkeling en distributie van Europese audiovisuele werken (Media II — Ontwikkeling en distributie 1996-2000), dat door de Raad is goedgekeurd op 11 juli 1995 (95/563/EG) en is gepubliceerd in *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* L 321 van 30 december 1995.

Tot de in het kader van genoemd besluit uit te voeren acties behoort de bevordering van de ontwikkeling van met name voor de Europese markt bestemde productieprojecten.

2. Doel

Onderhavige oproep is gericht tot Europese bedrijven die multimediaprojecten produceren en waarvan de activiteiten bijdragen aan de vermelde doelstellingen. De oproep vermeldt hoe de documenten kunnen worden verkregen die nodig zijn om een voorstel in te dienen ter verkrijging van een financiële bijdrage van de Gemeenschap.

De dienst van de Commissie die belast is met het beheer van de onderhavige oproep tot het indienen van voorstellen is de eenheid „Maatregelen voor de ontwikkeling van de audiovisuele industrie” van Directoraat-generaal X, Voorlichting, communicatie, cultuur en audiovisuele sector.

De Europese bedrijven die willen reageren op deze oproep tot het indienen van voorstellen en het document „Wenken voor het indienen van een voorstel” ter verkrijging van financiële steun wensen te ontvangen, dienen hun aanvraag schriftelijk of per telefax te richten aan:

Europese Commissie, de heer Jacques Delmoly, hoofd van de eenheid, DG X/C/2, L 102 7/923, Weetstraat 200, B-1049 Brussel, fax (32-2) 299 92 14.

De Commissie verbindt zich ertoe bovengenoemd document twee dagen na ontvangst van de aanvraag te verzenden.

De uiterste datum voor de indiening van voorstellen op bovenvermeld adres is **4 september 1998**.
